

עפ"א 49280/10-12 - נעמי אנגל נגד עיריית תל-אביב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

עפ"א 49280-12-10 אAngel נ' עיריית תל-אביב
תיק חיזוני: 881/12

מספר בקשה: 6

לפני השופט דר' עודד מודרייך, סגן נשיא
ה המבקשת נעמי אAngel
נגד עיריית תל-אביב
המשיבה

החלטה

לפני בקשה לעכב ביצועו של צו הריסה מנהלי עד לאחר קיום פגישה בין המבוקשת לגב' לION, הממונה על אגף תכנון ובניה בעיריית תל אביב אשר מועדה עד לא ידוע וכלל לא ברור אם תתקיים. לחילופין נתבקש בית המשפט לקבוע דין "עם כל הנוגעים בדבר".

הבקשת הוגשה במסגרת ערעור בו ניתן פסק דין ביום 13.2.2013 בו הוארך מועד ביצוע הצו על מנת ליתן שהות בידי המבוקשת להסדיר את חוקיות הבניה.

די' בתיאור לעיל על מנת להבהיר כי בית המשפט איננו יכול להיעתר לבקשתה.

משהסתיים הדיון בערעור בראשית 2013, וכל בנסיבות החזרות ונשנות של המבוקשת הין בבקשת המעלות טענות חדשות אשר אין בין לבני הדיון בערעור דבר וחצי דבר, בית המשפט אשר קם מכיסאו איננו רשאי לヒדרש להן.

די' גם בבחינת הסעדים המבוקשים על מנת לדוחות את הבקשתה. בית המשפט אינו דוחה ביצוע פסק דין למועד שאינו ידוע או למצער למועד סיוםו של הליך לא ברור כפי שתתבקש כאן. ממילא ברור שבית המשפט איננו מקום הטענות של "כל הנוגעים בדבר" שזהותם נותרה סתומה.

ניתן היה לעצור כאן ולהחותם את הדברים. אבל, במקרה דנן, המבוקשת אינה מיוצגת ועל כן אתן לה להנוט מהספק שאיננה מבינה ראוי את כללי הדיון. לפיכך, אבקש להבהיר, מודיע גם לגופם של דברים דין בבקשתה להידחות.

עמוד 1

טענות המבוקש

בבקשתה העלה המבוקשת מספר טענות באופן לא סדרו شأنה לתארן כמויבר יכולתי.

ראשית, העותרת מתארת כיצד היא הייתה לרובן של הנسبות, כך היא נפלה קרובן לרשות עורך דין אשר לא הגע עליה מפני הונאה, הקובלן אותו שכירה נטל את כספה ולא קיים את שהתחייב - הכל על פי הנטען.

שנית, המבוקשת טוענת כי מעולם לא החישה כי בנטה שלא כדין וכל המחלוקת היא בדבר היקף הבניה הבלתי חוקית שהיא בנטה לבין הבניה הבלתי חוקיות שבנו הבעלים הקודמים של הנכס.

שלישית, המבוקשת טוענת כי פנתה בבקשתה להרים את הבניה על ידי אטימה כנשלהים מהבנייה הבלתי חוקית לא "הרשו". לטענתה הגיעה הצעה זו "לוועדה ולכל דורש" אך לא נענתה כלל.

לטענתה ועדת המשנה ממינתה להריסה אך לא השיבו לה האם היא רשאית להרים על ידי אטימה. כמו כן, אגב ההלכים בבית המשפט לעניינים מנהליים, העלהה לראשונה טענה בדבר חשש כי הריסה תפגע בשלמות המבנה.

בעניין זה צירפה המבוקשת חוות דעת מהנדס מטעם העירייה. המבוקשת סבורה כי מסקנת המהנדס היא שאיננו בטוח אם ניתן להרים את הבניה הבלתי חוקית ללא פגיעה במבנה.

טענות עיריית תל אביב

המשיבה השיבה כי עסקין בצו הריסה אשר הוציא עוד ביום 24.1.2012. המבוקשת, טענת המשיבה, אינה "מבקרת סדרתית" אשר למורת שקיבלה אורכות רבות לפעול לאישור חלקים מהבנייה הבלתי חוקית וכן להריסתה עצמה - לא עשתה כן.

כמו כן העותרת עמדה על המצד בפתח ההחלטה, כי עסקין בתיק ערעור שהטיפול בו הסתיים עוד בראשית שנת 2013. מאז מתן פסק הדין פנתה העותרת בבקשת נוספת לבית המשפט לעיכוב ביצוע צו ההריסה, בקשה אשר נדחתה כיוון שהתיק הסתיים, החלטה מיום 27.6.2013. המבוקשת הגישה בקשה נוספת, אשר גם היא נדחתה מטעמים זרים ביום 18.7.2013.

מועד זה, פירטה המשיבה, פנתה המבוקשת לבית המשפט לעניינים מנהליים לו הסמכות לדון בבקשתות כגון דא בבקשת עיכוב ביצוע נוספות אשר נתנו לה. אלא שביום 1.4.2014 (תיק מס' 01/12/0000881) החליט כבוד השופט אבימבר רקאי כי הגיעו מים עד נפש.

בchaltea מפורטת ומנו מקת עמד כבוד השופט ברקאי, על דרך הילכה של המבוקשת, אשר גירסתה בכל הנוגע לפרטי הבניה האסורה משתנה מבקשתה לבקשתה. כך ציין בית המשפט כי בתצהיר אחד נתען כי מרבית עבודות הבניה היו לצרכי תשתיות פנימיות אשר בגינן אין צורך בקבלת היתר בניה מלא. בגרסה אחרת התברר כי קיר גבס וויטרינה הוחלפו בקיר בולקים, נבנתה גליה. רק בגרסתה الأخيرة התברר כי נחפר גם מרתף.

במהלך השנים, כפי שנטען גם בבקשת זו, טענה המבוקשת כי היא נכונה להרים עצמה את הבניה הבלתי חוקית, אלא שמתברר כי אין בכוונתה להרים אלא לחסום חלקים ולבקש להכשיר אחרים.

השופט ברקאי בחר והגיע למסקנה כי כל ניסיונותיה של המבוקשת לקבל "סבירים" בדבר אופן ביצוע ההריסה אינם אלא יצירת מסך ערפוי לעובדה שנעשתה בניה בלתי חוקית, ניתן צו הריסה, היה הליך ערעור על צו ההריסה ועלם כמנהגו נהוג.

בבקשה الأخيرة, במסגרת ניתנה החלטת השופט ברקאי, העלה המבוקשת טענה חדשה והוא כי ההריסה מסוכנת. בית המשפט העלה ספקות בדבר חווות הדעת שהוגשה ודחה את חווות הדעת.

אף על פי שהשופט ברקאי סבר שלא ניתן לקבל את מסכת הדברים הזאת, התיר לבקשת לבצע את ההריסה עצמה עד ליום 31.5.2014 וקבע כי צו הריסה יכנס לתוקפו ביום 1.6.2014.

עוד העמיד בית המשפט לעניינים מקומיים את המבוקשת על זכותה להגשת ערעור על החלטתו.

aczin כי במסגרת ההליך שלפני, חזזה המבוקשת על כל טענותיה. המבוקשת הגדילה לעשותות וצירה חוות דעת חדשה (1.6.2014) מטעם העירייה כמענה לחווות הדעת שהוגשה לכבוד השופט ברקאי. יובהר כי אין עסקין בחוות דעת משפטית לצורך הגשה בבית המשפט, אלא מסמן שנכתב על ידי מהנדס בגין מטרה להוות מענה לחווות הדעת שהוגשה על ידי המבוקשת מיום 1.6.2014 (להלן: "**חוות דעת העירייה**").

המבקשת קוראת את חוות הדעת שאינה החלטית ומכאן חששה ביחס לביצוע ההריסה כפי שנטען בפני.

בכך נפללה המבוקשת לכל טעות.

חששה של המבוקשת נוגע לפסקה אחרתה בחוות דעת העירייה, במסגרת התייחס המהנדס לטענה כי הritisת הבניה תוביל להרס תשתיות. המהנדס ציין כי כיוון שעסקין בתוספות ולא חלק מהבנייה המקורית, ההנחה כי כיוון שעסקין בתוספת, יש להניח כי התשתיות הכלולות בה הוספו אף הן, וככלאלו הין ניתנות להסרה.

מר יזהר חתום את חוות דעתו בכך שמחינה הנדסית אפשר לבצע את עבודות ההריסה.

לפי סיכום חוות דעתו של המהנדס לא ניתן לומר כי הוא אינו בטוח האם ניתן לבצע את ההריסה אם לאו ודי גם בזאת לדוחות את בקשה לגופה.

אשר על כן, משהועמדה המבקשת על זכויות הדיניות ואף לגופם של דברים אין ממש בעונותיה אני דוחה את הבקשה.

בנסיבות העניין אין צו להוצאות.

ניתנה היום, י"ב تموز תשע"ד, 10 ביולי 2014, בהעדר הצדדים.